

Sygn. akt III Ca 1978/13

POSTANOWIENIE

Dnia 17 kwietnia 2014 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w następującym składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Krystyna Hadryś

Sędzia: SO Andrzej Dyrda

Sędzia SR (del.) Roman Troll (spr.)

Protokolant Aldona Kocięcka

po rozpoznaniu w dniu 17 kwietnia 2014 r. na rozprawie sprawy

z wniosku M. M. (1) (M.)

z udziałem I. G.

o podział majątku wspólnego

na skutek apelacji uczestniczki postępowania

od postanowienia Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej

z dnia 26 sierpnia 2013 r., sygn. akt I Ns 802/12

postanawia:

I *zmienić zaskarżone postanowienie w ten sposób, że:*

1 *sprostować niedokładność pisarską w punkcie II.a poprzez ustalenie, iż wnioskodawcy przyznano składniki majątkowe o wartości 870 zł (osiemset siedemdziesiąt złotych);*

2 *ustalić w punkcie III nakłady uczestniczki na kwotę 69.571,58 zł (sześćdziesiąt dziewięć tysięcy pięćset siedemdziesiąt jeden złotych pięćdziesiąt osiem groszy);*

3 *zasądzić w punkcie IV od wnioskodawcy M. M. (1) na rzecz uczestniczki I. G. kwotę 13.905,79 zł (trzynaście tysięcy dziewięćset pięć złotych siedemdziesiąt dziewięć groszy) w terminie dwóch miesięcy wraz z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności;*

I *oddalić apelację w pozostałym zakresie;*

II *oddalić wnioski wnioskodawcy o zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego.*

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda

Sygn. akt III Ca 1978/13

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 15 maja 2008 roku wnioskodawca M. M. (1) domagał się ustalenia, że w skład majątku wspólnego stron wchodzi: spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w R., meblościanka i stół o

wartości 500 zł, zestaw wypoczynkowy o wartości 1 500 zł, telewizor o wartości 500 zł, stolik pod RTV o wartości 300 zł, stolik szklany o wartości 150 zł, szafa do zabudowy o wartości 2 500 zł, meblościanka o wartości 1 500 zł, tapczan o wartości 1 000 zł, żyrandol i 2 kinkiety o łącznej wartości 100 zł, lampa w mniejszym pokoju o wartości 50 zł, wykładzina w małym pokoju i listwy wykończeniowe o wartości 200 zł, panele podłogowe i listwy wykończeniowe w dużym pokoju o wartości 300 zł, płytki podłogowe w korytarzu o wartości 300 zł, tapety w całym mieszkaniu wraz z kosztem kleju i farb na sufity o wartości 700 zł, nowe okna w dużym i małym pokoju o wartości 2 000 zł, rolety zewnętrzne na 4 okna o wartości 3 000 zł, nakłady poniesione na samochód marki T. (...) o wartości 20 000 zł, nakłady poniesione na wspólne mieszkanie związane z jego zamianą o wartości 27 000 zł. Wnioskodawca wniósł o dokonanie podziału majątku wspólnego stron w ten sposób, aby na wyłączną własność uczestniczki przyznać prawo najmu i prawo własności ruchomości o wartości 45 000 zł oraz zasądzić od uczestniczki na jego rzecz kwotę 45 000 zł stanowiącą połowę przyznanych uczestniczce składników majątku wspólnego z uwzględnieniem kwoty przeznaczonej na zamianę i remont mieszkania. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód w dniu 16 lipca 2007 r., a w trakcie trwania małżeństwa małżonkowie dokonali zamiany lokalu i dotychczasowemu właścicielowi mieszkania zapłacili kwotę 27 000 zł stanowiącą należność za wyposażenie lokalu: kuchni, łazienki i wc oraz spłatę zadłużenia po poprzednim lokatorze. W trakcie trwania małżeństwa zawarli także umowę kredytu z (...) Bank (...) S.A. na kwotę 20 000 zł, która przeznaczona została na zakup samochodu. Umowę kupna samochodu podpisała uczestniczka, zaś samochód został zarejestrowany na jej matkę ze względu na przysługujące jej zniżki. Wnioskodawca podał, że kredyt spłaca samodzielnie, zaś ostatnią ratę ma uiścić w sierpniu 2009 r.

Uczestniczka I. G. w odpowiedzi na wniosek wniosła o ustalenie, że w skład majątku wspólnego wchodzi: spółdzielcze lokatorskie prawo do lokalu mieszkalnego przy ulicy (...) w R., meblościanka i stolik bez wartości, zestaw wypoczynkowy o wartości 800 zł, telewizor o wartości 50 zł, stolik pod RTV o wartości 80 zł, stolik szklany o wartości 50 zł, szafa do zabudowy o wartości 2 500 zł, tapczan o wartości 100 zł, żyrandol i 2 kinkiety o łącznej wartości 100 zł, lampa w mniejszym pokoju bez wartości, wykładzina bez wartości, panele podłogowe i płytki podłogowe bez wartości, zestaw kina domowego marki Y. o wartości 3 200 zł, odkurzacz o wartości 300 zł, mikrofalówka o wartości 500 zł, bransoleta złota o wartości 700 zł, wiertarka 300 zł, wyrzynarka 200 zł, przecinarka 300 zł, zestaw narzędzi w walizce 200 zł, narzędzia luzem 200 zł oraz o ustalenie, że meblościanka, stolik, wykładzina, panele podłogowe oraz płytki podłogowe uległy zniszczeniu, a więc ich wartości nie można zaliczyć do składników majątkowych, zaś wnioskodawca zabrał zestaw kina domowego, odkurzacz, mikrofalówkę, bransoletę i narzędzia, a meblościanka opisana przez wnioskodawcę stanowi jej majątek osobisty. Zwróciła się też o ustalenie, że z majątku osobistego dokonała przed orzeczeniem rozwodu nakładów na majątek wspólny w kwocie 10 832,63 zł, zaś po rozwodzie w kwocie 14 585,52 zł. Wniosła o przyznanie na rzecz wnioskodawcy zabranych przez niego przedmiotów, a także ruchomości stanowiących wyposażenie mieszkania oraz o zobowiązanie wnioskodawcy do zapłaty na rzecz kredytodawców kwoty 22 302,75 zł, zaś na jej rzecz kwoty 12 548,03 zł tytułem zwrotu połowy spłaconych przez nią kredytów. W uzasadnieniu wskazała, że istotnie strony zapłaciły na rzecz P. H. kwotę 27 000 zł w związku z zamianą mieszkania. Podąła też, że jest dla niej niezrozumiałe ustalenie wartości spółdzielczego prawa do lokalu oraz ruchomości na kwotę 45 000 zł, skoro z matematycznych wyliczeń wynika, że wartość ruchomości wynosi 14 600 zł, natomiast pozostała kwota 28 400 zł zupełnie nie znajduje uzasadnienia we wniosku, a poza tym w dniu 7 grudnia 2007 r. wnioskodawca został administracyjnie wymeldowany ze wspólnego mieszkania, natomiast w dniu 12 marca 2008 r. wnioskodawca i uczestniczka zawarli porozumienie, zgodnie z którym rozwiązany został stosunek najmu mieszkania przy ulicy (...) w R., a wnioskodawca zrzekł się prawa do mieszkania.

Na rozprawie w dniu 15 września 2008 roku wnioskodawca podał, że zabrał zestaw kina domowego, a odkurzacz i kuchenka mikrofalowa były prezentem ślubnym, zaś bransoleta podarowana była uczestniczce, a następnie odebrana przez matkę wnioskodawcy. Wskazał również, że strony posiadały zestaw narzędzi w walizce o wartości 350 zł. W trakcie postępowania wnioskodawca modyfikował swoje stanowisko co do wartości ruchomości, wchodzących w skład majątku wspólnego. Wartość prawa najmu ostatecznie określił na kwotę 140 000 zł, domagając się zasądzenia połowy tej kwoty od uczestniczki postępowania.

Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 16 lipca 2007 r., w sprawie o sygn. akt I RC 2386/06 rozwiązano przez rozwód małżeństwo wnioskodawcy M. M. (1) z uczestniczką postępowania I. M. (obecnie G.), zawarte w dniu 29 września 2001 r. w Urzędzie Stanu Cywilnego w R.. Wyrok uprawomocnił się z dniem 28 sierpnia 2007 r. Wnioskodawca i uczestniczka nie zawierali umów majątkowych małżeńskich.

W skład majątku wspólnego stron wchodziły nabyte w czasie trwania małżeństwa prawo najmu lokalu mieszkalnego, położonego w R. przy ulicy (...) o wartości 8 408,40 zł, meblościanka i stolik o wartości 900 zł, zestaw wypoczynkowy o wartości 1 260 zł, telewizor o wartości 250 zł, stolik pod RTV o wartości 250 zł, stolik szklany o wartości 350 zł, szafa do zabudowy o wartości 2 500 zł, meblościanka o wartości 600 zł, tapczan o wartości 300 zł, żyrandol i 2 kinkiety o łącznej wartości 100 zł, lampa w mniejszym pokoju o wartości 120 zł, samochód osobowy marki T. (...) o wartości 11 750 zł, zestaw kina domowego marki Y. o wartości 3 200 zł, odkurzacz o wartości 300 zł, kuchenka mikrofalowa o wartości 500 zł, narzędzia, a to: przecinarka o wartości 150 zł, zestaw narzędzi w walizce o wartości 350 zł, kombinerki, klucze i śrubokręty o wartości 50 zł.

Przed zawarciem związku małżeńskiego z wnioskodawcą uczestniczce przysługiwało prawo najmu lokalu mieszkalnego, położonego w R. przy ulicy (...). W trakcie trwania związku małżeńskiego uczestniczka dokonała dobrowolnej zamiany mieszkania z P. H., któremu strony zapłaciły kwotę 27 000 zł tytułem odstępnego, jednocześnie otrzymując od osoby przejmującej poprzednie mieszkanie kwotę 7 000 zł.

W dniu 15 lutego 2006 r. wnioskodawca i uczestniczka zawarli z (...) Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w R. umowę najmu lokalu mieszkalnego, położonego w R. przy ulicy (...) i w lokalu wykonali remont: wymienili dwa okna, założyli rolety zewnętrzne na 4 okna, wykonali nową instalację elektryczną, malowanie, tapetowanie, układanie paneli i płytek. W większości prace te wykonywał wnioskodawca, któremu przy układaniu paneli pomagał brat, zaś przy tapetowaniu uczestniczka. Swój nakład pracy, związany z remontem mieszkania wnioskodawca wycenił na kwotę 3 000 zł.

W dniu 7 grudnia 2007 r. wnioskodawca został administracyjnie wymeldowany ze wspólnego mieszkania, następnie w dniu 12 marca 2008 r. zawarł z uczestniczką porozumienie, zgodnie z którym został rozwiązany stosunek najmu lokalu przy ulicy (...) w R., a wnioskodawca zrzekł się w tym dniu prawa do mieszkania na rzecz uczestniczki.

Uczestniczka ponosiła koszty utrzymania lokalu, położonego w R. przy ulicy (...): w okresie od 1 listopada 2006 r. do końca sierpnia 2011 r. poniosła z tego tytułu łącznie 15 541,28 zł, część powyższej kwoty – 3 849,93 zł uczestniczka poniosła tytułem czynszu za okres od pierwszego listopada 2006 r. do daty prawomocności wyroku rozwodowego.

W trakcie trwania małżeństwa wnioskodawca i uczestniczka zawarli umowę o kredyt z dnia 30 sierpnia 2005 r. na kwotę 20 000 zł, którą przeznaczyci na zakup samochodu T. (...). Kolejną umowę kredytową zawarli w dniu 6 stycznia 2006 r. na kwotę 30 000 zł i została ona przeznaczona na koszty związane z zamianą mieszkania oraz remontem.

Uczestniczka dokonała też częściowej spłaty zaciągniętych w związku małżeńskim z wnioskodawcą kredytów na łączną kwotę 52 080,66 zł. W czasie do prawomocności rozvodu spłaciła kwotę 10 832,63 zł. Kredyt z dnia 30 sierpnia 2005 r. został spłacony w całości. Na dzień 12 września 2011 r. do spłaty kredytu z dnia 6 stycznia 2006 r. pozostała kwota 13 565,07 zł. W zakresie spłaconych kredytów kwotę łączną 25.000 zł (12.000 zł na poczet jednego i 13.000 zł na poczet drugiego) uiścił D. G..

Sąd nie ustalił jako składnika majątku wspólnego złotej bransolety, подарowanej uczestniczce przez matkę wnioskodawcy, albowiem był to prezent wyłącznie dla uczestniczki, który zresztą przed orzeczeniem rozvodu został zwrócony i w tym zakresie dał wiarę zeznaniom świadka J. M. /k. 84/ i oświadczeniu wnioskodawcy złożonym na rozprawie w dniu 15 września 2008 r. /k.55/.

Wartość poszczególnych składników majątku wspólnego Sąd Rejonowy ustalił w oparciu o opinię biegłej T. K., zaś w części dotyczącej szafy do zabudowy, żyrandola i dwóch kinkietów oparł się na zgodnych oświadczeniach stron, zawartych w pismach procesowych.

W zakresie ruchomości w postaci kina domowego marki Y., odkurzacza i kuchenki mikrofalowej Sąd Rejonowy oparł się na wartościach wskazanych przez uczestniczkę postępowania zwracając uwagę na to, że wnioskodawca składając wniosek pominął te składniki, wskazując następnie, iż samodzielnie po opuszczeniu wspólnego mieszkania spłacił sześć rat za kino domowe. Wartość tych rat określona była na 400 zł każda. Sąd Rejonowy uznał za nieprawdopodobne, że kino domowe, z którego jedynie część rat spłacona po rozstaniu stron wyniosła 2 400 zł było, jak określił w piśmie z dnia 18 lipca 2011 r. pełnomocnik wnioskodawcy, kinem domowym z tzw. „dolnej półki”. Zaznaczył również, że wnioskodawca dla celów wykazania, że kino to istotnie jest o znikomej wartości winien bądź zatrzymać je w celu ustalenia wartości bądź przynajmniej zapamiętać dane, niezbędne do jej określenia, ale z powyższych możliwości wnioskodawca nie skorzystał. Ponadto wskazał, że kino domowe istniało w dacie orzeczenia rozvodu oraz w dacie przesłuchania wnioskodawcy – tj. w dniu 5 marca 2009 r.

Te same uwagi Sąd Rejonowy odniósł do kuchenki mikrofalowej oraz odkurzacza, który w czasie składania zeznań przez świadka J. M. był „jeszcze na chodzie”, zaś po bezskutecznych próbach określenia wartości tego sprzętu przez biegłą w piśmie z dnia 18 lipca 2011 r. pełnomocnik wnioskodawcy wskazał, że już w chwili wyprowadzenia się wnioskodawcy nie działał prawidłowo, gdyż był wyeksploatowany.

Sąd Rejonowy oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z zeznań świadka T. M. na okoliczność, że kuchenkę mikrofalową podarował wyłącznie wnioskodawcy w 2003 r., gdyż sam wnioskodawca na rozprawie w dniu 15 września 2008 roku wskazał, że była ona prezentem ślubnym, a zatem należącym do majątku wspólnego /k. 55/.

Wnioskodawca nie wykazał, aby sam spłacił kredyt zaciągnięty przez małżonków w 2005 r., bądź też aby uiszczył po orzeczeniu rozvodu jakąkolwiek ratę z tego tytułu. Przeczy temu sam wnioskodawca, przesłuchiwany w dniu 5 marca 2009 r., podczas którego podał, że nie spłaca kredytu za samochód, a spłacił jedynie sześć rat kredytu zaciągniętego na zakup kina domowego, w czasie gdy strony nie prowadziły już wspólnego gospodarstwa ale w dalszym ciągu były małżeństwem. Poza tym, wbrew twierdzeniu pełnomocnika wnioskodawcy, do akt złożony został przez stronę inicjującą niniejsze postępowanie jedynie plan spłaty kredytu, z którego nie wynika przez kogo i czy w ogóle raty były spłacane.

Sąd Rejonowy nie dał wiary uczestniczce postępowania oraz świadkowi H. B. w zakresie w jakim twierdziły, że meblścianka stanowiła majątek osobisty uczestniczki, gdyż meblściankę uczestniczka otrzymała od ojca. Istotnie, meblścianka została zakupiona przez ojca uczestniczki, ale podarowana stronom do wspólnego używania oraz „aby pokój nie stał pusty”.

Sąd Rejonowy jednocześnie nie dał wiary uczestniczce w zakresie w jakim twierdziła, że raty kredytu spłacała w trakcie małżeństwa z majątku osobistego, albowiem w tym zakresie pochodzenie pieniędzy wykazał świadek D. G., podając iż to on spłacił 12 000 zł z jednego kredytu oraz 13 000 zł z drugiego, podając, że „skoro korzysta z danych rzeczy to spłaca za nie raty”.

Sąd Rejonowy przy ustalaniu wartości prawa najmu oparł się na opinii biegłej H. F. z dnia 10 sierpnia 2009 r., pomijając jednocześnie zaświadczenia wydane przez Biura (...), albowiem nie miały znaczenia dla ustalenia wartości prawa najmu i ostatecznie rozliczeń w podziale majątku, gdyż wnioskodawca oświadczeniem z dnia 12 marca 2008 r. zrzekł się „wszelkich praw do mieszkania na rzecz byłej żony I. G.”, a zatem i ewentualnej spłaty w tym zakresie. Z tego samego powodu Sąd Rejonowy oddalił wniosek o dopuszczenie dowodu z uzupełniającej opinii biegłej z zakresu wyceny nieruchomości, która zwiększyłaby jedynie koszty postępowania.

Sąd Rejonowy wskazał, że skład majątku wspólnego nie był w zasadzie kwestionowany natomiast w poczet składników majątku wspólnego nie zaliczono jedynie złotej bransoletki, albowiem darowana ona była przez matkę wnioskodawcy uczestniczce i została przed ustaniem wspólności majątkowej odebrana.

Sąd Rejonowy w poczet majątku wspólnego nie zaliczył: wykładziny w małym pokoju wraz z listwami przypodłogowymi, paneli podłogowych i listew wykończeniowych w dużym pokoju, płytek w korytarzu, tapet w całym

mieszkańciu wraz z kosztem kleju i farb na sufity, dwóch okien i czterech rolet zewnętrznych na okna, ustalając że powyższych części składowych nie sposób oddzielić od substancji mieszkaniowej, a biegła dokonując wyceny wchodzącego w skład majątku wspólnego prawa najmu uwzględniła zarówno okna PCV i rolety zewnętrzne oraz panele podłogowe w dwóch pokojach, wykładzinę w małym pokoju i płytki ceramiczne w przedpokoju. Ponadto ustalił, że w skład majątku wspólnego wchodziła również meblościanka, uznając zgodnie z treścią art. 34 kro, że przedmioty zwykłego urządzenia domowego, służące do użytku obojga małżonków są objęte wspólnością ustawową także w wypadku, gdy zostały nabyte przez dziedziczenie, zapis lub darowiznę, chyba że spadkodawca lub darczyńca inaczej postanowił, a więc meblościanka podarowana małżonkom do ich wspólnego użytku nie stanowi – wbrew twierdzeniom uczestniczki – jej majątku osobistego, zwłaszcza że uczestniczka wskazała, iż rodzice nie zastrzegli, że jej mąż nie może jej używać. W skład majątku zaliczył również narzędzia w walizce, gdyż ostatecznie wnioskodawca wskazał, że był taki zestaw, a także przecinarkę (nabytą wspólnie z bratem wnioskodawcy), zaś ustalając jej wartość przyjęto udział przysługujący wnioskodawczyni i uczestniczce.

Sąd Rejonowy dokonując podziału majątku uwzględnił stan posiadania, preferując podział w naturze i w oparciu o art. 45 § 1 kro oraz art. 567 § 1 i 3 kpc. w zw. z art. 618 kpc i 688 kpc wskazując, że o zwrocie wydatków i nakładów z majątku odrębnego na majątek wspólny orzeka sąd wyłącznie na wniosek, a nie z urzędu, gdyż roszczenia te nie wchodzi w skład majątku wspólnego małżonków, a domagający się ich zwrotu zobowiązany jest dokładnie określić te żądania, zgodnie z art. 187 § 1 pkt 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc, którymi to żądaniami Sąd jest związany (art. 321 par. 1 kpc w zw. z art. 13 § 2 kpc) podkreślił, że uczestniczka wniosła o rozliczenie w podziale majątku dokonywanych przez nią dalszych opłat za sporny lokal w okresie od 1 listopada 2006 r. do końca sierpnia 2011 r. w łącznej kwocie 15 541,28 zł – w tym w kwocie 3 849,93 zł za okres od 1 listopada 2006 r. do dnia 28 sierpnia 2007 r. Uwzględniając jednak fakt, że w dniu 12 marca 2008 r. na mocy porozumienia stron została rozwiązana umowa najmu zawarta pomiędzy I. M. i M. M. (1) a (...) Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w R. oraz oświadczenie wnioskodawcy o zrzeczeniu się wszelkich praw do mieszkania położonego w R. przy ulicy (...) na rzecz byłej żony I. G. Sąd Rejonowy uznał, że uczestniczka nie może domagać się uwzględnienia nakładów poczynionych po ustaniu małżeństwa na najem lokalu, do którego wnioskodawca nie miał (po 12 marca 2008 r.) żadnych praw. Mimo zgłoszonego przez uczestniczkę żądania rozliczenia nakładów poczynionych przez nią na sporny lokal w okresie od 1 listopada 2006 r. do 31 lipca 2007 r. żądanie to nie mogło zostać uwzględnione, gdyż w tym czasie strony były małżeństwem a zatem nakłady dokonane były z majątku wspólnego na majątek wspólny.

W zakresie poczynionych przez uczestniczkę nakładów na spłatę kredytów w łącznej kwocie 52 080,66 zł i zeznań świadka D. G., w których podał, że to on spłacił 12 000 zł z jednego kredytu oraz 13 000 zł z drugiego Sąd Rejonowy od wskazanych przez uczestniczkę nakładów odliczył kwotę uiszczoną przez osobę trzecią, uznając, że nie są to nakłady jednego z małżonków poczynione na rzecz majątku wspólnego i ostatecznie wartość nakładów uczestniczki ustalił na 27 080,66 zł.

Sąd Rejonowy w postępowaniu nie określił wartości nakładów wnioskodawcy w postaci prac remontowych, wykonanych w lokalu położonym w R., albowiem w tym czasie strony pozostawały w związku małżeńskim a zgodnie z treścią art. 23 kro małżonkowie są obowiązani do współdziałania dla dobra rodziny, którą przez swój związek założyli, zaś Sąd nie dopatrył się aby prace remontowe wykraczały poza ramy „współdziałania dla dobra rodziny”, zwłaszcza że w remoncie pomagała również uczestniczka.

Na podstawie tak ustalonego stanu faktycznego zapadło pierwsze postanowienie z dnia 25 października 2011 r., w którym Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej:

I. ustalił, że w skład majątku wspólnego M. M. (1) i I. G. wchodzi następujące rzeczy i prawa:

- 1.prawo najmu lokalu mieszkalnego, położonego w R. przy ulicy (...) o wartości 8 408,40 zł,
- 2 meblościanka i stół o wartości 900 zł,

3. zestaw wypoczynkowy o wartości 1 260 zł,
  4. telewizor o wartości 250 zł,
  5. stolik pod RTV o wartości 250 zł,
  6. stolik szklany o wartości 350 zł,
  7. szafa do zabudowy o wartości 2.500 zł,
  8. meblościanka o wartości 600 zł,
  9. tapczan o wartości 300 zł,
  10. żyrandol i 2 kinkiety o łącznej wartości 100 zł,
  11. lampa w mniejszym pokoju o wartości 120 zł,
  12. samochód osobowy marki T. (...) o wartości 11 750 zł,
  13. zestaw kina domowego marki Y. o wartości 3 200 zł,
  14. odkurzacz o wartości 300 zł,
  15. kuchenka mikrofalowa o wartości 500 zł,
  16. narzędzia: przecinarka o wartości 150 zł, zestaw narzędzi w walizce o wartości 350 zł, kombinerki, klucze, śrubokręty o wartości 50 zł
- o łącznej wartości 31 338,40 zł;

II. dokonał podziału majątku wspólnego M. M. (1) i I. G. w ten sposób, że:

- a. przyznał wnioskodawcy M. M. (1) na wyłączną własność ruchomości opisane w punkcie I 13-16 o wartości 4 550 zł,
- b. przyznał uczestniczce I. G. na wyłączną własność ruchomości i prawo wymienione w punkcie I 1-12 o wartości 26 788,40 zł;

III. ustalił, że uczestniczka I. G. z majątku osobistego poczyniła na majątek wspólny nakłady w wysokości 27 080,66 zł;

IV. zasądził od wnioskodawcy M. M. (1) na rzecz uczestniczki postępowania I. G. kwotę 6 625,33 zł tytułem wyrównania nakładów poczynionych przez uczestniczkę postępowania z majątku osobistego na majątek wspólny, płatną w terminie dwóch miesięcy od uprawomocnienia się niniejszego postanowienia;

V. zasądził od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

VI. zniósł wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego;

VII. nakazał pobrać od wnioskodawcy na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwotę 802,70 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania;

VIII. nakazał pobrać od uczestniczki postępowania na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwotę 802,70 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Jednak na skutek apelacji wnioskodawcy i uczestniczki powyższe postanowienie zostało uchylone postanowieniem Sądu Okręgowego w Gliwicach z dnia 24 kwietnia 2012 r. (III Ca 109/12) i przekazane do ponownego rozpatrzenia

celem przesłuchania uczestników postępowania na okoliczność składników określonych w zaskarżonym orzeczeniu w punktach I.13 do 16, co do ich marki, daty zakupu i ceny zakupu oraz stanu tych ruchomości w dacie ustania wspólności majątkowej. Sąd Rejonowy miał objąć stanowiska stron co do spłaty kredytów zaciągniętych w okresie trwania wspólności majątkowej, z określeniem w jakich datach i w jakiej wysokości zobowiązania kredytowe były realizowane z majątku wspólnego, a w jakich datach, w jakiej wysokości i z jakich źródeł były realizowane z majątku osobistego, a także przeprowadzić prawidłowo dowód z opinii ubiegłych w sprawie, wzywając na rozprawę i umożliwiając stronom wyjaśnienie stawianych w pismach procesowych zarzutów do treści pisemnych stanowisk biegłych oraz uzupełnić przesłuchanie świadka D. G., na okoliczność dat dokonywanych spłat kredytów uczestników postępowania, osób dokonujących tych spłat, wysokości kwotowych spłat oraz własności środków finansowych przekazywanych na spłaty kredytów i ustalić we właściwym banku zakres kwot wpłaconych z tytułu spłaty kredytów, w okresach objętych żądaniem rozliczenia nakładów z majątku osobistego na majątek wspólny.

Rozpoznając sprawę ponownie Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej ustalił, co następuje:

W skład majątku wspólnego M. M. (1) i I. G. wchodzi: prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ulicy (...) o wartości 38 500 zł, meblościanka i stolik, zestaw wypoczynkowy, telewizor, stolik pod RTV, stolik szklany, szafa do zabudowy, meblościanka, tapczan, żyrandol i dwa kinkiety, lampa w mniejszym pokoju, samochód osobowy marki T. (...) – wszystkie rzeczy z o łącznej wartości 4 130 zł za wyjątkiem prawa najmu, zestaw kina domowego marki Y. o wartości 400 zł, odkurzacz o wartości 200 zł, kuchenka mikrofalowa o wartości 100 zł, narzędzia – przecinarka, zestaw narzędzi w walizce, kombinerki, klucze, śrubokręty o wartości 170 zł (sto siedemdziesiąt złotych); o łącznej wartości 43 500 zł wraz z prawem najmu. Wnioskodawca i uczestniczka wyrazili zgodę na określenie wartości ruchomości wchodzących w skład majątku na kwotę 5 000 zł /k. 468/.

Wnioskodawca i uczestniczka zaciągnęli trzy kredyty bankowe w (...) S.A.: pierwszy na podstawie umowy nr (...) w 2005 r., który został rozliczony 17 sierpnia 2009 r., drugi na podstawie umowy nr (...) z 2006 r. i trzeci na podstawie umowy nr (...) rozliczony w dniu 16 kwietnia 2007 r., którego spłata od dnia 15 listopada 2006 r. następowała z rachunku technicznego którego posiadaczem był M. M. (1), a pierwsze dwa kredyty spłacane były przez uczestniczkę.

Nakłady poczynione przez uczestniczkę postępowania z majątku osobistego na majątek wspólny stanowiły kwotę 18 454,37 zł, a D. G. darował – w trakcie trwania związku małżeńskiego – uczestniczce kwotę 25 400 zł.

Sąd Rejonowy uznał, że świadek D. G. nie udzielał uczestniczce pożyczek na spłatę zaciągniętych kredytów, a darował jej kwotę stanowiącą łączną sumę 25 400 zł na ten cel. Zeznania świadka były w tym zakresie zbieżne, a mając na uwadze całokształt zebranego w sprawie materiału dowodowego należało uznać, że świadek zmienił zeznania na potrzeby niniejszego postępowania. Ponadto z rozliczeń podatkowych wynikało, że nie musiała ona zaciągać jakichkolwiek pożyczek gdyż miała stały dochód.

Poza tym Sąd Rejonowy uznał, że uczestniczka postępowania spłaciła dwa kredyty zaciągnięte w Banku (...) S.A. zaciągnięte na podstawie umowy nr (...) w 2005 r. oraz umowy nr (...) z 2006 r. w okresie od 15 listopada 2006 r. do 28 sierpnia 2007 r. Wnioskodawca nie wykazał, aby sam spłacił powyższe kredyty zaciągnięte przez małżonków.

Sąd Rejonowy ustalając wartość prawa najmu oparł się na wariantcie II opinii pisemnej sporządzonej przez biegłą sędziwą H. F. oraz jej opinii ustnej, gdyż wartość ta określona została jako różnica czynszu wolnego i płaconego według stawki spółdzielni zgodnie z stanowiskiem Sądu Najwyższego (III CZP 28/02, OSNC 2002/12/150), gdyż jako jedyne kryterium dla ustalenia wartości prawa najmu należy przyjąć wysokość czynszu rynkowego, a nie rynkową wartość tego prawa, z uwagi na to, że nie jest ono przeznaczone do obrotu.

Jednocześnie uwzględniając fakt, że w dniu 12 marca 2008 r., na mocy porozumienia, została rozwiązana umowa najmu zawarta pomiędzy I. M. i M. M. (1) a (...) Spółdzielnią Mieszkaniową (...) w R. oraz oświadczenie wnioskodawcy o zrzeczeniu się wszelkich praw do mieszkania położonego w R. przy ulicy (...) na rzecz byłej żony I. G. Sąd Rejonowy

uznał, że uczestniczka nie może domagać się uwzględnienia nakładów poczynionych po ustaniu małżeństwa na najem lokalu, do którego wnioskodawca nie miał (po 12 marca 2008 r.) żadnych praw.

Pozostałe ustalenia Sąd Rejonowy dokonał w oparciu o materiał dowodowy zebrany przed uchyleniem postanowienia z dnia 25 października 2011 r.

Sąd Rejonowy ustalił skład majątku wspólnego mając na uwadze ustalenia dokonane przed uchyleniem postanowienia z dnia 25 października 2011 r. w zakresie w jakim nie zostały one zakwestionowane przez Sąd Okręgowy oraz nowe dowody zebrane w sprawie w postaci zeznań stron, świadka D. G. i opinii uzupełniającej biegłego. Dlatego uznał, że wartość prawa najmu lokalu mieszkaniowego wynosi 38 500 zł, zgodnie z opinią pisemną i ustną biegłej sądowej H. F., a na rozprawie wnioskodawca i uczestniczka doszli do porozumienia i zgodnie ustalili, iż wartość rzeczy ruchomych wchodzących w skład majątku wspólnego stanowi kwotę 5 000 zł, zaś wartość składników rzeczy ruchomych tj. zestawu kina domowego marki Y. strony zgodnie ustaliły na kwotę 400 zł, wartość kuchenki mikrofalowej na kwotę 200 zł, odkurzacza na kwotę 100 zł oraz elektronarzędzi na kwotę 170 zł. Pozostałe ustalenia poczynione przez Sąd Rejonowy nie uległy zmianie w tym zakresie tj. co do składników majątku i ich wartości. Cała wartość majątku została określona na kwotę 43 500 zł.

W tak ustalonym stanie faktycznym Sąd Rejonowy w Rudzie Śląskiej postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2013 r. dokonał podziału majątku wspólnego M. M. (1) i I. G. w ten sposób, iż postanowił:

I. ustalić, że w skład majątku wspólnego M. M. (1) i I. G. wchodzi następujące prawa i rzeczy:

1. prawo najmu lokalu mieszkalnego położonego w R. przy ulicy (...) o wartości 38 500 zł;
  2. meblościanka i stolik;
  3. zestaw wypoczynkowy;
  4. telewizor;
  5. stolik pod RTV;
  6. stolik szklany;
  7. szafa do zabudowy;
  8. meblościanka;
  9. tapczan;
  10. żyrandol i dwa kinkiety;
  11. lampa w mniejszym pokoju
  12. samochód osobowy marki T. (...) – wszystkie rzeczy z pkt I. 2 – 12 o łącznej wartości 4 130 zł;
  13. zestaw kina domowego marki Y. o wartości 400 zł;
  14. odkurzacz o wartości 200 zł;
  15. kuchenka mikrofalowa o wartości 100 zł;
  16. narzędzia – przecinarka, zestaw narzędzi w walizce, kombinerki, klucze, śrubokręty o wartości 170 zł;
- o łącznej wartości 43500 zł (czterdzieści trzy tysiące pięćset złotych);

II. dokonać podziału majątku wspólnego M. M. (1) i I. G. w ten sposób, że:

a. przyznać M. M. (1) na wyłączną własność ruchomości opisane w punkcie I od 13 do 16 o łącznej wartości 840 zł (osiemset siedemdziesiąt złotych);

b. przyznać uczestniczce I. G. na wyłączną własność prawo i ruchomości wymienione w punkcie I od 1 do 12 o łącznej wartości 42 630 zł czterdzieści dwa tysiące sześćset trzydzieści złotych);

III. ustalić, iż uczestniczka I. G. z majątku osobistego poczyniła na majątek wspólny nakłady w wysokości 18 454,37 zł;

IV. zasądzić od uczestniczki postępowania I. G. na rzecz wnioskodawcy M. M. (1) kwotę 2 425,63 zł;

V. oddalić wniosek w pozostałej części;

VI. zasądzić od uczestniczki postępowania na rzecz wnioskodawcy kwotę 500 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania

VII. znieść wzajemnie między stronami koszty zastępstwa procesowego

VIII. nakazać pobrać pod wnioskodawcy i uczestniczki postępowania na rzecz Skarbu Państwa Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwoty po 813,02 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Sąd Rejonowy wskazał, że orzekł jak w pkt II przyznając wnioskodawcy na wyłączną własność nieruchomości opisane w punkcie I od 13 do 16 o łącznej wartości 870 zł, przyznając tym samym uczestniczce postępowania na wyłączną własność prawo i ruchomości wymienione w punkcie I od 1 do 12 o łącznej wartości 42 630 zł, a odnośnie zaciągniętych przez strony kredytów bankowych uznał, że uczestniczka postępowania spłacała dwa kredyty bankowe na podstawie umowy nr (...) w 2005 r., który to kredyt został rozliczony 17 sierpnia 2009 r., oraz kredyt zaciągnięty na podstawie umowy nr (...) z 2006 r.

Sąd Rejonowy ustalił również, że uczestniczka postępowania z majątku osobistego poczyniła na majątek wspólny nakłady w wysokości 18 454,37 zł, które obejmowały należności wynikające z obu kredytów spłacanych przez uczestniczkę postępowania, jak i należności czynszowe za okres, do którego wnioskodawca zrzekł się prawa do lokalu i umowa została rozwiązana – w sumie w kwocie 36 908,74 zł, w tym spłacone przez uczestniczkę do dnia orzekania kredyty w kwocie 34 668,90 zł. W ostatecznym rozrachunku przy uwzględnieniu udziałów wnioskodawcy i uczestniczki w ich majątku wspólnym, dokonanych nakładów z majątku osobistego uczestniczki postępowania na majątek wspólny oraz dokonanego przez Sąd Rejonowy podziału przedmiotów wchodzących do majątku wspólnego małżonków zasądzono od uczestniczki na rzecz wnioskodawcy kwotę 2 425,63 zł, oddalając wniosek w pozostałej części, uznając, iż kwota 25 400 zł, którą to uczestniczka otrzymała od D. G. nie jest pożyczką, a darowizną, dlatego też nie podlega rozliczeniu, również oddalono wniosek o rozliczenie nakładów w przedmiocie czynszu uiszczanego przez uczestniczkę postępowania od kiedy to wnioskodawca zrzekł się prawa do lokalu będącego przedmiotem postępowania do chwili orzekania – gdyż od momentu zrzeczenia się przez uczestnika tego prawa – nie miał on do lokalu żadnych praw.

Ustalając wartość majątku wspólnego wnioskodawcy i uczestniczki Sąd Rejonowy określił go na kwotę 43 500 zł, a udziały w nim jako równe, dlatego na każdego z byłych małżonków przypadła kwota 21 750 zł, przy czym wnioskodawca otrzymał w wyniku podziału ruchomości o wartości 870 zł, natomiast uczestniczka postępowania otrzymała prawo i ruchomości o łącznej wartości 42 630 zł, dlatego różnica między wartościami prawa i ruchomości po stronie uczestniczki wynosiła kwotę 20 880 zł, jednakże uznając, iż uczestniczka poniosła nakłady z majątku odrębnego na majątek wspólny w kwocie 18 454, 37 zł, różnica wyniosła kwotę 2 425,63 zł, która to kwota jest wysokością kwoty spłaty należnej wnioskodawcy od uczestniczki i powinna zostać zapłacona w ciągu dwóch miesięcy od prawomocności niniejszego orzeczenia i w tym zakresie oparł się na art. 567 § 1 i 3 kpc, art. 45 § 1 kro w zw. z art. 618 kpc i 688 kpc. Przy ustalaniu rozmiaru obciążania stron kosztami procesu Sąd Rejonowy oparł się o przepis art. 520 §1 kpc, uznając, że każda ze stron była w równym stopniu zainteresowana w przeprowadzeniu postępowania o podział

majątku wspólnego, a jednocześnie nakazał pobrać od wnioskodawcy i uczestniczki na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Rudzie Śląskiej kwoty po 813,02 zł tytułem nieuiszczonych kosztów postępowania.

Apelację od tego postanowienia złożyła uczestniczka zaskarżając je w części dotyczącej sposobu podziału (pkt II), ustalenia wysokości nakładu (pkt III), zasądzenia na rzecz wnioskodawcy kwoty 2 425,63 zł (pkt IV) i oddalenia wniosku w pozostałej części (pkt V) oraz zarzuciła mu:

1 obrazę przepisów postępowania, które mogło mieć wpływ na wynik sprawy:

1.a art. 328 § 2 kpc poprzez brak należytego uzasadnienia stanowiska w przedmiocie ustalenia nakładów z majątku osobistego uczestniczki na majątek wspólny, co skutkuje wyłączeniem możliwości poddania tego elementu orzeczenia kontroli instancyjnej,

1.b art. 386 § 6 kpc poprzez pominięcie wytycznych Sądu Okręgowego w uzasadnieniu postanowienia z dnia 24 kwietnia 2012 r. (III Ca 109/12) w zakresie spłaty kredytów zaciągniętych w okresie trwania wspólności majątkowej z określeniem w jakich datach i w jakiej wysokości zobowiązania kredytowe były realizowane z majątku wspólnego, a w jakich datach i w jakiej wysokości oraz z jakich źródeł były realizowane z majątku odrębnego,

2 sprzeczność istotnych ustaleń sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

2.a uwzględnienie wartości prawa najmu lokalu opisanego w pkt. I.1. zaskarżonego postanowienia przy określaniu wartości praw przyznanych uczestniczce przy jednoczesnym oddaleniu wniosku o rozliczenie opłat związanych z utrzymaniem tego lokalu poczynionych przez uczestniczkę po rozwiązaniu małżeństwa stron wobec treści oświadczenia wnioskodawcy z dnia 12 marca 2008 r. o zrzeczeniu się wszelkich praw do mieszkania,

2.b nieuwzględnienie przy wzajemnych rozliczeniach stron nakładów poczynionych przez uczestniczkę na majątek wspólny w kwocie 25 400 zł na poczet spłaty kredytów zaciągniętych przez strony, pomimo ustaleń dokonanych w sprawie, że kwota ta stanowi darowiznę na rzecz uczestniczki,

2.c ustalenie w pkt. II.a, że wartość przyznanych wnioskodawcy składników majątkowych wynosi 840 zł, podczas gdy są one wartości 870 zł

i wniosła o zmianę tego postanowienia poprzez:

a przyjęcie, że wartość przyznanych wnioskodawcy składników majątku wynosi 870 zł,

b ustalenie i uwzględnienie przy wzajemnych rozliczeniach prawidłowej wysokości nakładów uczestniczki z majątku osobistego na majątek wspólny,

c zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki stosownej spłaty tytułem wyrównania udziału w terminie 2 miesięcy od daty uprawomocnienia się orzeczenia,

d zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów postępowania za obie instancje

ewentualnie wniosła o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wskazała, że z sentencji postanowienia nie wynika, czy sąd orzekł o wniosku uczestniczki o rozliczenie nakładów na majątek wspólny i jakie nakłady zostały rozliczone, a w uzasadnieniu jest sprzeczność w ustaleniach sądu, gdyż ustalił nakłady na kwotę 18 454,37 zł, a z uzasadnienia wynika, że były w wysokości 36 908,74 zł i zostały do nich zaliczone także spłaty kredytów i należności czynszowe. Nie sposób wywnioskować z uzasadnienia w jakiej wysokości sąd uwzględnił należności czynszowe i za jaki okres, bo znana jest data oświadczenia wnioskodawcy o zrzeczeniu się prawa do lokalu (12 marca 2008 r.), ale nie wiadomo, od którego momentu te należności czynszowe sąd zaczął liczyć,

a przecież już od daty rozwodu (16 lipca 2007 r.) do czasu złożenia oświadczenia należności te opiewają na 2 350,19 zł (1 199,25 zł + 1 150,94 zł), a nie jak wynika z różnicy 2 239,84 zł.

Nie sposób zgodzić się ze stanowiskiem sądu o niezasadności rozliczenia kwoty 25 400 zł przeznaczonej na spłatę zobowiązań kredytowych, a przecież świadek D. G. darował tą kwotę uczestniczce na spłatę kredytów, dlatego też sąd błędnie nie uwzględnił tej kwoty jako nakładów z majątku osobistego, a wnioskodawca powinien spłacić uczestniczce połowę tej kwoty (12 700 zł).

Sąd nie ustalił w jakich datach i w jakiej wysokości dokonano spłaty kredytów z majątku osobistego i wspólnego, co stanowiło pominięcie wytycznych Sądu Okręgowego.

Ponadto wartość prawa najmu lokalu sąd powinien odliczyć wobec oświadczenia uczestnika o zrzeczeniu się go (oświadczenie z 12 marca 2008 r.), tak jak uczynił to w poprzednim postępowaniu, dlatego też wartość składników przyznanych uczestniczce wynosi nie 42 630 zł, ale 4 130 zł, a poza tym sąd nie uwzględnił wniosku uczestniczki o rozliczenie opłat czynszowych za lokal do czasu orzekania w sprawie.

Zdaniem uczestniczki wnioskodawca powinien zapłacić na jej rzecz kwotę 16 824,37 zł powiększoną o połowę kwoty 25 400 zł, czyli łącznie 29 524,37 zł, ale najprawdopodobniej nie jest to kwota ostateczna, gdyż treść uzasadnienia nie pozwala w pełni zweryfikować poczynionych przez uczestniczkę nakładów, dlatego we wniosku apelacyjnym nie wskazano konkretnej kwoty do zapłaty.

Wnioskodawca złożył odpowiedź na apelację wnosząc o jej oddalenie i zasądzenie kosztów postępowania odwoławczego, albowiem apelacja jest bezzasadna. Sąd Rejonowy słusznie ustalił wysokość nakładów uczestniczki na kwotę 18 454,37 zł, bo to rzeczywista wartość nakładów obejmująca należności wynikające z obu kredytów spłacanych przez uczestniczkę oraz należności czynszowe za okres, do którego wnioskodawca zrzekł się prawa do lokalu i umowa została rozwiązana.

Odnośnie kwoty 25 000 zł wnioskodawca wskazał, że świadek D. G. zeznał, że sam uiścił tę kwotę, dlatego zasadne było ustalenie, że stanowi ona nakład z majątku osoby trzeciej, a nie jednego z małżonków, a więc nie podlega rozliczeniu.

Prawidłowo sąd ocenił też wartość prawa najmu.

Dlatego też żądanie uczestniczki zasądzenia kwoty 29 524,37 zł jest nieuzasadnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja jest zasadna i dlatego została uwzględniona, natomiast zasadność apelacji odnosi się tylko do jej części, a nie całości stąd uwzględniona została w części.

Ustalenia Sądu Rejonowego odnośnie spłaty kredytów przez uczestniczkę wskazane w uzasadnieniu nie spełniają wymogów art. 328 § 2 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc i trudno określić z jakich powodów te nakłady łącznie z czynszem Sąd Rejonowy ustalił na kwotę 18 454,37 zł, podczas gdy z zebranego materiału dowodowego wynika, że wynosiły one dużo więcej. Niemniej jednak w tym zakresie Sąd Okręgowy jest w stanie poczynić własne ustalenia w oparciu o zebrany materiał w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji. Sąd Okręgowy nie podziela jednak zastrzeżeń apelującej odnośnie braku wypełnienia wytycznych, gdyż ustalenia w tym zakresie zostały dokonane, a dowody przeprowadzone.

Pozostałe ustalenia dokonane przez Sąd Rejonowy są prawidłowe i jako takie Sąd Okręgowy uznaje je jako własne, ale ze zmianami dotyczącymi nakładów z majątku odrębnego oraz wartości przyznanych wnioskodawcy praw, a wskazującymi, iż:

a uczestniczka z majątku odrębnego po uprawomocnieniu się orzeczenia rozwodowego spłaciła kredyt (...) z 30 sierpnia 2005 r. w kwocie 8 493,12 zł i kwocie 437,70 zł za prowadzenie rachunku, który został ostatecznie spłacony

17 sierpnia 2009 r., przy czym wcześniej do października 2006 r. wnioskodawca i uczestniczka spłacali go razem w kwocie 6 449,72 zł, a potem do uprawomocnienia rozwodu spłacała go uczestniczka z darowizn od D. G. w kwocie 10 639,94 zł [umowa z dnia 30 sierpnia 2005 r. /k. 8 – 12, 36 – 38/, umowa z dnia 6 stycznia 2006 r. /k. 34 – 35, 39/, dowodów wpłat /k. 42 – 45v., 224 – 237, 493 – 502/, zaświadczenia z banku: z dnia 22 października 2008 r. /k. 71/, z dnia 12 września 2011 r. /k. 340 – 341/, z dnia 3 kwietnia 2013 r. /k. 459 – 460/, rozliczenia wpłat przez bank przesłanego pismem z dnia 28 grudnia 2012 r. /koperta k. 436/],

b uczestniczka z majątku odrębnego po uprawomocnieniu się orzeczenia rozwodowego spłacała kredyt (...) z 6 stycznia 2006 r. w kwocie 33 291,16 zł do lipca 2013 r., przy czym wcześniej do października 2006 r. wnioskodawca i uczestniczka spłacali go razem w kwocie 6 501,32 zł, a potem do uprawomocnienia rozwodu spłacała go uczestniczka z darowizn od D. G. w kwocie 15 179,95 zł [umowa z dnia 30 sierpnia 2005 r. /k. 8 – 12, 36 – 38/, umowa z dnia 6 stycznia 2006 r. /k. 34 – 35, 39/, dowodów wpłat /k. 42 – 45v., 224 – 237, 493 – 502/, zaświadczenia z banku: z dnia 22 października 2008 r. /k. 71/, z dnia 12 września 2011 r. /k. 340 – 341/, z dnia 3 kwietnia 2013 r. /k. 459 – 460/, rozliczenia wpłat przez bank przesłanego pismem z dnia 28 grudnia 2012 r. /koperta k. 436/],

c z tytułu samego czynszu najmu (kwoty po 218,53 zł /k. 47/) w okresie od uprawomocnienia się rozwodu do dnia zrzeczenia się przez wnioskodawcę prawa najmu na rzecz uczestniczki spłaciła ona z majątku odrębnego kwotę 1 529,71 zł /k. 50 – 51/, nie mogą bowiem stanowić nakładów wydatki dokonywane na zużycie wody czy ogrzewanie mieszkania, gdyż wnioskodawca nie korzystał wówczas z mieszkania tylko uczestniczka, a jej wydatki w tym zakresie przed rozwodem nie stanowiły nakładów z majątku odrębnego,

d wnioskodawca otrzymał w podziale przedmioty majątkowe wartości 870 zł, a nie jak nieprawidłowo (przez pomyłkę) jest wskazane w uzasadnieniu i postanowieniu 840 zł.

Dlatego też nakłady z majątku odrębnego uczestniczki na spłatę wspólnych zobowiązań kredytowych wynoszą łącznie 68 041,87 zł razem z opłatą za prowadzenie rachunku (437,70 zł – k. 460), a nakłady związane z regulowaniem czynszu 1 529,71 zł co daje łącznie 69 571,58 zł, a połowa tych nakładów obciąża wnioskodawcę, czyli 34 785,79 zł. Majątek wspólny wynosił 43 500 zł, a jego połowa 21 750 zł, wnioskodawca otrzymał przedmioty majątkowe o wartości 870 zł, a uczestniczka o wartości 42 630 zł, wnioskodawca więc otrzymał o 20 880 zł mniej niż uczestniczka, ale musi jeszcze uregulować na rzecz uczestniczki kwotę 34 785,79 zł tytułem nakładów na czynsz i spłaty kredytów, czyli po rozliczeniu (34 785,79 zł – 20 880 zł) wnioskodawca musi ostatecznie uiścić na rzecz uczestniczki 13 905,79 zł.

Sąd Rejonowy w sposób prawidłowy ustalił, że zwrot nakładów za czynsz najmu nie należy się po zrzeczeniu się przez wnioskodawcę prawa najmu na rzecz uczestniczki, gdyż wówczas to ona już sama stała się stroną kolejnej umowy, a było to już po prawomocnym orzeczeniu rozwodu.

Sąd Rejonowy jednak z niewiadomych względów nie uwzględnił kwoty ponad 25 000 zł jako nakładów z majątku odrębnego uczestniczki na spłatę kredytów. Przede wszystkim należy zauważyć, że Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, że kwota ta stanowiła darowiznę dokonaną przez D. G. uczestniczkę, a jako taka nie mogła więc stanowić majątku wspólnego wnioskodawczyni i uczestnika i musiała wejść do jej majątku odrębnego (art. 33 pkt 2 kro), darowizna bowiem była poczyniona tylko na jej rzecz, a nie było zastrzeżenia, że jest ona poczyniona na rzecz obojga wówczas małżonków (wnioskodawczyni i uczestnika), którzy już razem nie mieszkali. Wbrew więc rozważaniom Sądu Rejonowego w tej części kwota ta musi zostać rozliczona, gdyż stanowi majątek odrębny uczestniczki, a na spłatę dwóch kredytów wyniosła ona łącznie 25 819,89 zł od czasu gdy uczestniczka sama zaczęła spłacać kredyty do czasu prawomocnego orzeczenia rozwodu.

Kolejny zarzut dotyczący ustalenia nieprawidłowej wartości przyznanych uczestnikowi składników majątkowych jest iluzoryczny, gdyż Sąd Rejonowy prawidłowo ustalił, iż przyznał wnioskodawcy składniki majątku o wartości 870 zł, a tylko poprzez omyłkę w sentencji postanowienia kwota pisana cyfrowo wynosi 840 zł, ale słownie jest wpisana prawidłowo. W uzasadnieniu też w pewnych miejscach pojawia się ta kwota 840 zł, ale jest to oczywista omyłka, gdyż Sąd Rejonowy brał pod uwagę kwotę 870 zł, czyli opisaną słownie.

Należy także zauważyć, iż pomimo tego, że wnioskodawca zrzekł się na rzecz uczestniczki prawa najmu w marcu 2008 r., to stanowiło ono część ich majątku wspólnego i podlega ono rozliczeniu w toku obecnego postępowania, dlatego też jego wartość musiała powiększać prawa przyznane uczestniczkce, a jego wymienienie w sentencji postanowienia wykazuje wartość składników majątku istniejących w dacie uprawomocnienia się orzeczenia rozwodowego.

Ponadto nie ma żadnej sprzeczności w ustaleniach Sądu Rejonowego za wyjątkiem nieprawidłowości we wskazaniu wyliczenia kwoty nakładów, które Sąd Okręgowy wyliczył samodzielnie na podstawie przeprowadzonych przez Sąd Rejonowy dowodów, a to: umowy z dnia 30 sierpnia 2005 r. /k. 8 – 12, 36 – 38/, umowy z dnia 6 stycznia 2006 r. /k. 34 – 35, 39/, dowodów wpłat /k. 42 – 45v., 224 – 237, 493 – 502/, zaświadczeń z banku: z dnia 22 października 2008 r. /k. 71/, z dnia 12 września 2011 r. /k. 340 – 341/, z dnia 3 kwietnia 2013 r. /k. 459 – 460/, rozliczenia wpłat przez bank przesłanego pismem z dnia 28 grudnia 2012 r. /koperta k. 436/.

Z powyższymi zmianami orzeczenie Sądu Rejonowego w pozostałym zakresie jest prawidłowe, dlatego też apelacja uczestniczki w pozostałej części musiała ulec oddaleniu jako bezzasadna.

Mając powyższe na uwadze, w oparciu:

a o art. 386 § 1 kpc, art. 350 § 1 i 3 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc oraz art. 212 § 3 kpc, art. 45 § 1 kro należało orzec jak w pkt. I sentencji,

b o art. 385 kpc w związku z art. 13 § 2 kpc należało orzec jak w pkt. II sentencji, gdyż apelacja w pozostałym zakresie jest bezzasadna,

c o art. 520 § 1 kpc należało orzec jak w pkt III sentencji, albowiem w toku prowadzonego postępowania o podział majątku wspólnego nie wystąpiła sprzeczność interesów, dlatego też należało zastosować zasadę rozliczenia kosztów obowiązującą w postępowaniu nieprocesowym (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 19 listopada 2010 r., sygn. akt III Cz 46/10, opublik. w OSNC z 2011 r., nr 7 – 8, poz. 88, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 9 sierpnia 2012 r., sygn. akt V Cz 30/12, Lex 1231642)

SSR (del.) Roman Troll SSO Krystyna Hadryś SSO Andrzej Dyrda

Z/